

PRAKSISOVERSIGT · FORVALTNINGSRET

Praksisoversigt over hundeloven – aflivning, forbudte racer og skambid (§§ 1 a, 6, 6 a)

Forbudte racer, skambid og politiets aflivningsbeslutning

Version 2 Opdateret 24. jun. 2026 8 afgørelser · 1999-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Hundeloven regulerer besiddelse af hunde, herunder et totalforbud mod 13 navngivne racer og deres krydsninger (§ 1 a), politidirektørens hjemmel til at meddele pålæg og træffe afgørelse om aflivning ved farlig adfærd eller skambid (§ 6) samt det objektive erstatningsansvar for hundeskader (§ 8). Den nuværende lovramme stammer primært fra 2010-reformen (lov nr. 717 af 25. juni 2010), som på baggrund af Justitsministeriets Udvalg om hunde indførte raceforbuddet, omvendt bevisbyrde for racetilhørighed og obligatorisk aflivning ved skambid, suppleret med 2014-ændringen (lov nr. 727 af 25. juni 2014), som præciserede skambidbegrebets patologiske definition og styrkede retssikkerheden med udvidet klageadgang og opsættende virkning ved domstolsindbringelse. Praksis vedrørende hundeloven omfatter politiets administrative afgørelser om pålæg og aflivning, Rigspolitiets klageafgørelser, domstolsprøvelse via civilt søgsmål og nævnspraksis om det objektive erstatningsansvar.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Besiddelse og avl af 13 navngivne hunderacer samt krydsninger heraf er forbudt efter hundeloven § 1 a – ved tvivl påhviler det besidderen at dokumentere hundens race (omvendt bevisbyrde).
- 02** Kan besidderen ikke inden politiets frist fremlægge tilstrækkelig dokumentation for, at hunden ikke tilhører en forbudt race, anses hunden for holdt i strid med forbuddet og skal aflives.
- 03** Dokumentation for racetilhørighed kan bestå af stambog, DNA-attest vedrørende hunden og dens forældre, eller erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning – der stilles ikke lovfæstede krav til dokumentationsformen.
- 04** Obligatorisk aflivning efter § 6, stk. 5, forudsætter to kumulative betingelser: (1) at biddet opfylder den patologiske definition af skambid, og (2) at hundens adfærd udgjorde et overfald eller anden uacceptabel og farlig adfærd.
- 05** Et skambid foreligger ved: flere dybe punktformede sår i underhud/muskulatur; udrivning i underhud/muskulatur; bidlæsioner med tab af væv; eller bidlæsioner der medfører døden.
- 06** Besidderen har ret til at forlange en hundesagkyndig undersøgelse inden politiet træffer afgørelse om aflivning – hverken politiet eller besidderen kan kræve en revurdering.

- 07** Klagefristen over politidirektørens afgørelse om aflivning er 10 dage; rettidig klage til Rigspolitiet har opsættende virkning, medmindre Rigspolitiet bestemmer andet.
- 08** Domstolsindbringelse inden 4 uger efter afgørelsen har opsættende virkning – der er tale om civilt søgsmål mod politiet.
- 09** Besidderen af en hund har objektivt erstatningsansvar for skade hunden forvolder, jf. § 8, stk. 1 – nedsættelse eller bortfald forudsætter, at det er oplyst, at den skadelidende har medvirket til skaden.
- 10** Bevisbyrden for skadelidtes medvirken efter § 8, stk. 1, 2. pkt., påhviler forsikringsselskabet/skadevolderens side – det forhold at begge hunde var uden snor er ikke i sig selv tilstrækkeligt til at statuere medvirken.
- 11** Et pålæg meddelt efter § 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3 følger hunden og gælder umiddelbart over for en ny besidder ved overdragelse.
- 12** Bødestrafen for overtrædelse af hundeloven udmåles som skærpet bøde; gentagne overtrædelser kan føre til frakendelse af retten til at beskæftige sig med hunde efter § 12 a.

§ 1 Lovgrundlag og 2010/2014-reformernes baggrund

Den gældende hundelov (lovbekendtgørelse nr. 329 af 4. marts 2021) har sin nuværende form efter to gennemgribende reformer:

2010-reformen blev gennemført ved [lov nr. 717 af 25. juni 2010](#) på baggrund af en delbetænkning fra Justitsministeriets Udvalg om hunde (afgivet 20. januar 2010). Reformens hovedelementer var:

- Indførelse af forbud mod besiddelse og avl af 13 navngivne hunderacer samt krydsninger heraf ([§ 1 a](#))
- Omvendt bevisbyrde: besidderen skal i tvivlstilfælde dokumentere, at hunden ikke tilhører en forbudt race
- Forbud mod erhvervsmæssig indførsel af forbudte racer
- Udvidelse af politiets reaktionsmidler med nye pålægstyper (indhegning, navngivne luftere, forbud mod sammenluftning)
- Indførelse af obligatorisk aflivning ved skambid ([§ 6, stk. 5](#))
- Pålæg følger hunden ved overdragelse
- Skærpede bødestrafte og mulighed for rettighedsfrakendelse

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget (L 163 af 17. marts 2010), var baggrunden en stigende udbredelse af kamp- og muskelhunde og en række alvorlige hundeeoverfald. Et flertal af Udvalget om hunde (repræsentanter for Dansk Kennel Klub, DcH, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsrådet og Den Danske Dyrlegeforening) kunne *ikke* anbefale et raceforbud, mens et mindretal (Justitsministeriet, Rigsadvokaten og Rigspolitiet) fandt, at en forbudsordning kunne reducere antallet af farlige hunde gradvist.

2014-ændringen blev gennemført ved [lov nr. 727 af 25. juni 2014](#) og præciserede navnlig:

- Den patologiske definition af skambid med fire alternative kriterier

- Udvidelse af den hundesagkyndige undersøgelse til også at omfatte skambidssager
- Styrkelse af klageadgangen med opsættende virkning ved domstolsindbringelse
- 4-ugers frist for civilt søgsmål med opsættende virkning

Den gældende lov er konsolideret senest 4. marts 2021, og der er ikke vedtaget ændringer, der endnu afventer ikrafttræden.

LOV

Hundeloven § 1a

Hundeloven § 6, stk. 5

§ 2 De 13 forbudte racer og omvendt bevisbyrde (§ 1 a)

Efter [hundelovens § 1 a](#) er besiddelse og avl af følgende 13 hunderacer forbudt:

1. Pitbull terrier
2. Tosa inu
3. Amerikansk staffordshire terrier
4. Fila brasileiro
5. Dogo argentino
6. Amerikansk bulldog
7. Boerboel
8. Kangal
9. Centralasiatisk ovtcharka
10. Kaukasisk ovtcharka
11. Sydrussisk ovtcharka
12. Tornjak
13. Sarplaninac

Forbuddet omfatter tillige krydsninger, hvori de nævnte racer indgår (stk. 2), og erhvervsmæssig indførsel er forbudt (stk. 3).

Omvendt bevisbyrde. Forbudsordningen bygger på den såkaldte *norske model*, hvor det er besidderen, der i tvivlstilfælde skal dokumentere hundens race eller type. Politiet kan dog kun aktualisere dokumentationskravet, hvis der er *rimelig grund* til at formode, at der kan være tale om en forbudt hund – fx på baggrund af hundens udseende eller oplysninger fra besidderen eller andre. Forbudsordningen forudsættes ikke at indebære, at politiet kan forlange dokumentation fra en besidder, hvor der ikke er nogen nærmere anledning til det.

Dokumentationsform. Lovteksten stiller ingen formkrav. Som det fremgår af forarbejderne, kan besidderen fremlægge:

- Stambog eller DNA-attest vedrørende hunden og dens forældre
- Erklæringer fra personer, der kan redegøre for hundens afstamning
- Andre relevante beviser

Kan besidderen ikke inden den frist, som politiet fastsætter, fremlægge tilstrækkelig dokumentation, anses hunden for holdt i strid med forbuddet, og hunden aflives ved politiets foranstaltning (§ 1 b).

Overgangsordning. Personer, der ved lovforslagets fremsættelse den 17. marts 2010 besad en forbudt hund, kunne fortsat besidde den, men hunden måtte ikke overdrages og skulle på steder med offentlig adgang altid føres i bånd og være iført lukket mundkurv. Denne overgangsordning er fortsat gældende for evt. overlevende hunde, men vil i praksis være udfaset.

Den nærmere vejledning om forbudsordningens håndhævelse fremgår af [Vejledning om hundelovens forbudsordning, regler om skambid mv.](#)

LOV

[Hundeloven § 1a, stk. 1, 2, 3](#)[Hundeloven § 1b](#)

§ 3 Politidirektørens pålæg og aflivningsbeslutning (§ 6, stk. 1-4)

Besidderen af en hund har efter § 6, stk. 1 pligt til at træffe de foranstaltninger, der efter forholdene må anses påkrævet for at forebygge, at hunden volder andre skade.

Hvis en hund har forvoldt skade på et menneske eller anden væsentlig skade, eller hvis hundens eller besidderens adfærd er egnet til at skabe frygt, kan politidirektøren træffe følgende foranstaltninger, jf. § 6, stk. 2:

Pålægstype	Hjemmel
Indhegning af ejendommen (op til 1,8 m hegn med sluselåge)	§ 6, stk. 2, nr. 1
Navngivne luftere over 18 år, ikke sammenluftning	§ 6, stk. 2, nr. 2
Båndpligt (maks. 2 m fast line) og/eller lukket mundkurv	§ 6, stk. 2, nr. 3
Aflivning	§ 6, stk. 2, nr. 4

Pålæggene kan meddeles i tilfælde af konkret skade, truende adfærd eller generelt farlighedsgrundlag.

Politidirektøren kan desuden meddele pålæg efter [stk. 3](#), hvis hunden har for vane at forulempe mennesker eller dyr.

Væsentligt er, at et pålæg efter stk. 2, nr. 1-3, eller [stk. 3 følger hunden](#) ved overdragelse og gælder umiddelbart over for den nye besidder ([stk. 7](#)).

Overtrædes et pålæg, kan politidirektøren træffe afgørelse om aflivning efter [stk. 4](#). Besidderen har *ikke* krav på sagkyndig undersøgelse i disse tilfælde – retten til sagkyndig undersøgelse efter [§ 6 a](#) gælder kun ved aflivning efter stk. 2, nr. 4, eller [stk. 5](#).

Omkostningerne ved aflivning afholdes af politidirektøren, men kan kræves refunderet af besidderen ([stk. 6](#)).

LOV

[Hundeloven § 6, stk. 1, 2, 3, 4, 7](#)[Hundeloven § 6a](#)

§ 4 Obligatorisk aflivning ved skambid – den patologiske definition og adfærdsvurderingen (§ 6, stk. 5)

Den centrale skambidregel i § 6, stk. 5 lyder:

Hvis en hund ved et overfald eller ved anden uacceptabel og farlig adfærd har bidt et menneske eller en anden hund, og hvis biddet kan betegnes som skambid, skal politidirektøren lade hunden aflive.

Bestemmelsen stiller **to kumulative betingelser**:

1. **Biddet opfylder den patologiske definition af skambid**, og
2. **Hundens adfærd udgjorde et overfald eller anden uacceptabel og farlig adfærd**

Er *begge* betingelser opfyldt, er aflivning **obligatorisk** – politidirektøren har ingen skønsmargin.

De **patologiske kriterier** for skambid er udfoldet i [Vejledning om hundelovens forbudsordning, regler om skambid mv.](#) og er alternative – ét af følgende skal være opfyldt:

- Flere dybe, punktformede sår, der når dybt i underhuden eller penetrerer ned i muskulatur, og det skal tydeligt fremgå, at der er tale om flere bid foregået med nogen voldsomhed
- Udrivning (dyb flænge) i underhud/muskulatur (ikke kun huden)
- Bidlæsioner, der medfører tab af væv (bortset fra ubetydelige skader på hundeører)
- Bidlæsioner, der medfører døden, herunder situationer hvor en hund rusker en anden hund til døde

Vurderingen af bidskaden foretages som udgangspunkt af den behandlende læge eller dyrlæge. Politiet kan dog selv vurdere skaden, hvis det med sikkerhed kan afgøres ud fra de foreliggende skader.

Adfærdsvurderingen foretages af politiet og vedrører hundens adfærd på tidspunktet for bideepisoden. Det er muligt, at et bid opfylder skambidbetingelsen, men adfærden var *acceptabel* – fx hvis en hund skambider en indbrudstyv med truende adfærd. I sådanne tilfælde behandles sagen efter § 6, stk. 2 i stedet. Omvendt kan adfærden udgøre overfald uden at biddet opfylder den patologiske definition.

LOV

Hundeloven § 6, stk. 2, 5

§ 5 Sagkyndig adfærdsundersøgelse (§ 6 a)

Hundelovens § 6 a regulerer den hundesagkyndige undersøgelse, som udgør en central retssikkerhedsgaranti i aflivningssager:

- **Politiets initiativ** (stk. 1): Politiet kan anmode om en sagkyndig undersøgelse af hundens adfærd, inden der træffes afgørelse om aflivning efter § 6, stk. 2, nr. 4, eller § 6, stk. 5. Besidderen er forpligtet til at medvirke.
- **Besidderens ret** (stk. 2): Besidderen kan *forlange*, at der foretages en sagkyndig undersøgelse inden afgørelse om aflivning.
- **Skambidssager** (stk. 3): I sager efter § 6, stk. 5, skal omstændighederne ved bideepisoden indgå i undersøgelsen – den sagkyndige vurderer, om hundens adfærd ved den *konkrete* bideepisode havde karakter af overfald eller uacceptabel og farlig adfærd.
- **Omkostninger** (stk. 4): Politidirektøren afholder omkostningerne, men kan kræve beløbet refunderet af besidderen.

Som det fremgår af [Vejledning om hundelovens forbudsordning](#), gælder følgende begrænsninger:

- **Ingen revurdering:** Hverken politiet eller besidderen kan kræve en ny undersøgelse – den første undersøgelse lægges til grund for sagens videre behandling.
- **Pålægsovertrædelse undtaget:** Besidderen har *ikke* mulighed for at forlange sagkyndig undersøgelse, når aflivning sker som følge af overtrædelse af et pålæg (§ 6, stk. 4).
- **Nægtet medvirken:** Nægter besidderen at medvirke, kan politiet træffe afgørelse på det foreliggende grundlag – men nægtet medvirken kan ikke i sig selv begrunde aflivning.
- **Undersøgelsesform:** Den sagkyndige (dyrlæge med specialviden om hundeadfærd, udpeget af Miljø- og Fødevareministeriet) kan vælge mellem fysisk adfærdstest eller skriftlig vurdering på grundlag af sagens oplysninger.

Politiet træffer den endelige afgørelse uanset den sagkyndiges konklusion – undersøgelsen er rådgivende, ikke bindende.

LOV

Hundeloven § 6a, stk. 1, 2, 3, 4

§ 6 Klageadgang og domstolsprøvelse (§ 6 c)

Hundelovens § 6 c fastsætter et samlet klage- og prøvelsessystem med tre trin:

1. Klage til Rigspolitiet (stk. 1)

- Klagefristen er 10 dage efter afgørelsens meddelelse
- Overskridelse afskærer klagen
- Klageberettigede afgørelser: aflivning efter § 1 b, stk. 1 eller 6 (forbudte racer), eller § 6, stk. 2, nr. 4, eller stk. 4 eller 5 (farlige hunde/skambid)

2. Opsættende virkning (stk. 2)

- Rettidig klage har som udgangspunkt opsættende virkning – hunden kan ikke aflives, før klagesagen er endelig
- Rigspolitiet kan dog bestemme, at klage ikke har opsættende virkning, fx hvis hunden er så farlig, at den ikke forsvarligt kan anbringes i pension
- Denne beføjelse forudsættes anvendt i *meget begrænset omfang*

3. Domstolsindbringelse (stk. 3)

- Indbringelse af politiets eller Rigspolitiets afgørelse for domstolene inden 4 uger efter meddelelsen har opsættende virkning
- Der er tale om et **civilt søgsmål**, som besidderen selv skal anlægge mod politiet
- Fristen på 4 uger løber fra modtagelsen af den afgørelse, der indbringes

Som det fremgår af [vejledningen](#), kan besidderen fraskrive sig klagemuligheden ved at underskrive en erklæring herom hos politiet.

Under klagesagens behandling og evt. domstolsprøvelse er hunden typisk anbragt i pension, og politidirektøren kan efter [§ 6 b](#) beslutte, at hunden anbringes i pension for besidderens regning.

LOV

Hundeloven § 6c, stk. 1, 2, 3

Hundeloven § 6b

Objektivt erstatningsansvar og ansvarsforsikring (§ 8) –

§ 7 nævnspørelse

Hundelovens § 8, stk. 1 fastsætter et objektivt erstatningsansvar:

Besidderen af en hund er forpligtet til at erstatte den skade, hunden forvolder. Oplyses det, at den skadelidende har medvirket til skaden, kan erstatningen dog nedsættes eller helt bortfalde.

Ansaret er *objektivt* – det kræver ikke culpa hos besidderen. Nedsættelse eller bortfald forudsætter positiv oplysning om skadelidtes medvirken. Forsikringspligten fremgår af [stk. 2](#) og er nærmere gennemført i [Bekendtgørelse om ansvarsforsikring af hunde](#), som fastsætter minimum dækningssummer på 5 mio. kr. for personskade og 2 mio. kr. for tingsskade pr. begivenhed.

Bevisbyrden for medvirken. Ankenævnet for Forsikring har i [sag 93291](#) fastslået, at bestemmelsens 2. pkt. er en *undtagelse* til det fulde erstatningsansvar:

Nævnet fastslog, at selskabet (ikke skadelidte) skal bevise, at skadelidte har medvirket til skaden, før erstatningen kan nedsættes.

I den konkrete sag havde klagerens 7-årige hanhund bidt en 5 måneder gammel schæfertæve under fri leg efter hundetræning. Tryk Forsikring ville kun dække 50 % med henvisning til, at begge hunde var løse. Nævnet gav klageren medhold og pålagde fuld dækning, idet det blotte forhold, at begge hunde var uden snor, ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at statuere medvirken. Nævnet henviste til retspraksis i **U.1941.1034** og **FED2014.58** (Østre Landsrets dom af 31. oktober 2014), som fandt, at erstatningspligten ikke kunne nedsættes, når det ikke var godtgjort, at skadelidtes hund var den angribende part.

Nævnet har desuden behandlet en række sager om hundeanvarsforsikringens rækkevidde:

- I [sag 100123](#) om objektivt ansvar, hvor en nabo faldt i forbindelse med en hunds adfærd
- I [sag 49783](#) om skade under hundetræning, hvor fuld erstatning blev tilkendt
- I [sag 98432](#) om afvisning af dækning, da skadelidte selv var hundens besidder under pasning
- I [sag 75663](#) om afvisning af dækning for hundebid med spørgsmål om besiddelse og accept af risiko

Praksis viser et klart mønster: det objektive ansvar efter § 8 rækker vidt, og nedsættelse for medvirken kræver konkret bevis – ikke blot generelle omstændigheder.

LOV

Hundeloven § 8, stk. 1, 2

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Objektivt ansvar for hundeejer ved nabos fald i forsøg på at fastholde hund	11.10.2023
Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af dækning for hundebid da skadelidte blev anset som hundens besidder under pasning	02.11.2022
Ankenævnet for Forsikring · Hundeanvarsforsikring - Dækning af bidskade under hundetræning	01.05.2019
Ankenævnet for Forsikring · Sag om afvisning af dækning for hundebid: Spørgsmål om besiddelse og accept af risiko	16.11.2009
Ankenævnet for Forsikring · Hundeanvarsforsikring - Skade under hundetræning - Accept af risiko	20.09.1999

§ 8 Strafbestemmelser og rettighedsfrakendelse (§§ 12, 12 a)

Hundelovens § 12 fastsætter strafferammen for overtrædelser:

Bøde for overtrædelse af bl.a.:

- Manglende snor (§ 3, stk. 1)
- Manglende forebyggende foranstaltninger (§ 6, stk. 1)
- Manglende ansvarsforsikring (§ 8, stk. 2)
- Overtrædelse af pålæg (§ 6, stk. 2, nr. 1-3, eller stk. 3)
- Overtrædelse af kommunale bestemmelser om båndpligt (§ 3 a)

Bødeudmålingen er **skærpet** i medfør af § 12, stk. 2, ligesom det straffes skærpet at hidse en hund på nogen eller undlade at holde sin hund tilbage under overfald.

Fængsel kan idømmes i to tilfælde:

- Indtil 6 måneder for at beskæftige sig med hunde efter frakendelse (stk. 3)
- Indtil 4 måneder under skærpende omstændigheder for at overlade en hund til en frakendt person (stk. 4)

Rettighedsfrakendelse kan ske efter § 12 a, stk. 1, hvis en person gentagne gange er straffet for overtrædelse af hundeloven. Frakendelsen angår retten til at beskæftige sig personligt med hunde og kan meddeles for et bestemt tidsrum eller indtil videre. Foreløbig (midlertidig) frakendelse kan ske under en verserende sag.

Som det fremgår af [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Hundeloven](#), skal anklagemyndigheden ved taltalerejsning særligt være opmærksom på spørgsmålet om rettighedsfrakendelse, herunder forelæggelse for statsadvokaten.

LOV

Hundeloven § 12, stk. 1, 2

Hundeloven § 12a, stk. 1

§ 9 Forsikringsnævnspraksis om hundeskader – medvirken og besidderbegrebet

Ankenævnet for Forsikring har behandlet en række sager, der belyser det objektive ansvars rækkevidde og den praktiske håndtering af hundeskader under ansvarsforsikringen.

Medvirken ved hundeleg. Den mest principielle afgørelse er [sag 93291](#), hvor nævnet fastslog, at selskabet bar bevisbyrden for skadelidtes medvirken. Nævnet støttede sig på tidligere praksis:

- **Sag 35743:** Begge hunde var løse indendørs; én hund bed den anden, fordi den vogtede legetøj – fuld erstatning tilkendt
- [Sag 49783:](#) Under øvelsen "fri ved fod" opstod tumlen mellem to hunde – fuld erstatning tilkendt

Besidderbegrebet. I [sag 98432](#) blev dækning afvist, da skadelidte under hundepasning blev anset som hundens besidder – man kan ikke kræve erstatning af sin egen hundansvarsforsikring for skade, hunden forvolder på besidderen selv.

Tingsskade. I [sag 57650](#) behandlede nævnet spørgsmålet om dækning af en hundeskade på en stol, mens [sag 104433](#) vedrørte en hunds skade på et bilsæde i en lejet bil.

Forældelse. I [sag 101689](#) fastslog nævnet, at et krav vedrørende hundeskade på et tæppe var undtaget fra dækning, da forsikringsbetingelserne undtog skade forvoldt af dyr.

Det samlede billede af nævnspraksis viser:

- Objektivt ansvar efter § 8 omfatter alle former for skade – person- og tingsskade
- Nedsættelse for medvirken kræver positivt bevis fra den skadevoldende parts side
- Blot det at begge hunde er løse, er ikke i sig selv medvirken
- Besidderbegrebet er afgørende: passeren af en hund gør passeren til besidder
- Forsikringsbetingelsernes undtagelser for dyreskade gælder den skadelidtes egen forsikring, ikke hundeanvarsforsikringen

LOV	Hundeloven § 8, stk. 1	
PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Selvrisko på 6.000 kr. ved skade på lejet bil – hund på bagsæde og tvist om reparationsomfang	04.02.2026
	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om forældelse af krav vedrørende tyveri, genhusning og skade forvoldt af hund	30.10.2024
	Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af dækning for hundebid da skadelidte blev anset som hundens besidder under pasning	02.11.2022
	Ankenævnet for Forsikring · Hundeanvarsforsikring - Dækning af bidskade under hundetræning	01.05.2019
	Ankenævnet for Forsikring · Afgørelse om dækning af hundeskade på stol	02.10.2002
	Ankenævnet for Forsikring · Hundeanvarsforsikring - Skade under hundetræning - Accept af risiko	20.09.1999

§ 10 Sammenfatning: det samlede retslige system for farlige hunde

Hundelovens regulering af farlige hunde bygger på et **trinsystem** med stigende indgrebsintensitet:

1. **Forebyggelse:** Besidderens generelle pligt til at forebygge skade (§ 6, stk. 1) og forsikringspligten (§ 8, stk. 2)
2. **Pålæg:** Politidirektørens graduerede indgrebsmuligheder – indhegning, navngivne luftere, bånd/mundkurv (§ 6, stk. 2, nr. 1-3)
3. **Skønsmæssig aflivning:** Aflivning efter konkret vurdering ved farlig adfærd (§ 6, stk. 2, nr. 4) eller ved pålægsovertrædelse (§ 6, stk. 4)
4. **Obligatorisk aflivning:** Aflivning uden skønsmargin ved skambid (§ 6, stk. 5) – forudsætter både patologisk skambidbetingelse og adfærdskrav
5. **Raceforbud:** Absolut forbud mod besiddelse af 13 racer med omvendt bevisbyrde (§ 1 a)

Retssikkerhedsgarantierne i systemet er:

- Ret til sagkyndig undersøgelse inden aflivning (§ 6 a)
- Klageret til Rigspolitiet med 10 dages frist og opsættende virkning (§ 6 c, stk. 1-2)
- Domstolsprøvelse inden 4 uger med opsættende virkning (§ 6 c, stk. 3)
- Pensionsanbringelse under klagebehandling (§ 6 b)

Ansvarsregimet bygger på objektivt ansvar med lovpligtig forsikring (§ 8), hvor bevisbyrden for skadelidtes medvirken påhviler den skadevoldende parts side.

Det samlede system afspejler en lovgivningsmæssig balancegang mellem dyreejernes retssikkerhed, offentlighedens tryghed og hensynet til at forebygge alvorlige hundeskader. 2014-ændringens præcisering af skambidbetingelsen og styrkelse af klageadgangen var et udtryk for, at lovgiver fandt det nødvendigt at sikre, at den obligatoriske aflivning kun rammer tilfælde, der reelt opfylder begge kumulative betingelser – og at besidderen har reelle muligheder for at få afgørelsen prøvet inden den effektueres.

LOV

Hundeloven § 1a

Hundeloven § 6, stk. 1, 5

Hundeloven § 6a

Hundeloven § 6c

Hundeloven § 8, stk. 1

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Hundeloven § 1a	stk. 1-3	Hundeloven § 6	stk. 1-7
Hundeloven § 6a	stk. 1-4	Hundeloven § 6c	stk. 1-3
Hundeloven § 8	stk. 1-2	Hundeloven § 12	stk. 1-2

MATERIALE Citerede afgørelser

8 afgørelser

ANKENÆVNEN FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS

8

04.02.2026	Selvrisko på 6.000 kr. ved skade på lejet bil – hund på bagsæde og tvist om reparationsomfang	104433
30.10.2024	Tvist om forældelse af krav vedrørende tyveri, genhusning og skade forvoldt af hund	101689
11.10.2023	Objektivt ansvar for hundeejer ved nabos fald i forsøg på at fastholde hund	100123
02.11.2022	Afvisning af dækning for hundebid da skadelidte blev anset som hundens besidder under pasning	98432
01.05.2019	Hundeansvarsforsikring - Dækning af bidskade under hundetræning	93291
16.11.2009	Sag om afvisning af dækning for hundebid: Spørgsmål om besiddelse og accept af risiko	75663
02.10.2002	Afgørelse om dækning af hundeskade på stol	57650
20.09.1999	Hundeansvarsforsikring - Skade under hundetræning - Accept af risiko	49783